

عنوان مقاله:

الگوها و راهکارهای بلند مرتبه سازی در تطابق با معماری پایدار با نظر به استاندارد سازی بومی ایرانی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی هویت گرا (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

تورج جلیلی - دکتری معماری عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

ساناز آباد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

انسان از دیرباز در تلاش بوده تا نه تنها با عناصر طبیعی سازگاری یابد، بلکه آنها را تعدیل و کنترل کند. رشد افقی یکی از راهکارهای معماران در سده های پیشین بوده است. جهت گیری، در تحول و تغییر به تکوین می رسد و از قبل تکوین یافته نیست؛ در جهان امروز با توجه به پیشرفت تکنولوژی، صنعت ساختمان سازی نیز تحت تاثیر این پدیده بوده و با ارتقا سطح کیفی کمی آن، این صنعت نیز دستخوش تغییرات چه در بعد سازه و چه در بعد طراحی شده است. لیکن با رشد شتابنده - جمعیت و فشار ناشی از سکونتگاه ها بر سیستم طبیعی و محدودیت های زمین های شهری، معماری به سوی ساخت در ارتفاع سوق داده شده است. در این راستا نیاز ساکنین اقتضا می کند که جهت رفاه و آسایش آنان برای گریز از آشفستگی های روحی و روانی و خستگی های ناشی از شیوه زندگی شهری امروزی امکانات لازم فراهم گردد. معماری پایدار پاسخی است در راستای نیل به این هدف در بلند مرتبه سازی و ساخت در ارتفاع. هدف اصلی نوشتار حاضر نیل به تصویر و تصویری بیش و کم روشن از بلند مرتبه سازی همسو با معماری پایدار است. از یک سو نمونه های موردی در کشورهای توسعه یافته به دلیل تبیین روشن و دقیق مضمونی، به عنوان نمونه های موفق معماری بلند مرتبه در تطابق یا معماری پایدار معرفی گردیده و شرح و بسط یافته است. و از سوی دیگر به بررسی نمونه های ایرانی و شرح و بسط راهکارها و الگوهای معماری پایدار در ساختمان های بلند مرتبه با نظر به استانداردهای بومی ایرانی پرداخته می شود. یافته های پژوهش نشان از آن دارد که میان انگاره های بلند - مرتبه سازی در کشورهای توسعه یافته و اصول و استانداردهای بومی ایرانی که ناشی از نیاز جامعه و در پاسخ به آن می باشد تمایزهای بی شمار و قرابت های اندکی وجود دارد. در واقع تحلیل قیاسی این دو جریان، بیش از آنکه مبین قرین و همسو بودن الگوها و راهکارها در بلند مرتبه سازی باشد، تعارض و ناهمخوانی میان این و آن را یادآور می شود. نگاه دقیق تر نشان از آن دارد که ریشه این تفاوت ها به عدم تطبیق و همخوانی نیازها و فرصت های جوامع در بکارگیری از معماری و ساخت در ارتفاع باز می گردد. می توان بیان نمود که: به دلیل ریشه داشتن مفهوم پایداری در سویه ها و ویژگی های معماری ایرانی، می توان در آینده زمینه های مناسب جهت قرابت بیشتر با الگوها و راهکارهای معماری بلند مرتبه سازی را در جهان مهیا نمود

کلمات کلیدی:

بلند مرتبه سازی، معماری پایدار، معماری اکوتک، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/426646>

